

ges. Der hører ogsaa Mod til, forekommer det mig, for en Regering at give Afkald paa en saa stor Del af Statens Indtægter, som svarer til et Beløb af 7 $\frac{1}{2}$ pCt. af Toldindtægterne paa samme Tid, som der i stedse stigende Grad gøres Krav gældende fra Landbruget paa alle Omraader, men der er ogsaa andre Krav, som skulle og maa inden lang Tid imødekommes.

Der tales om Nødstilstand paa Landet. Tro de ærede Landborepræsentanter ikke, at der er Nødstilstand til Stede mellem Statens Embeds- og Bestillingsmænd, der nu Aar efter Aar have søgt om en lille Lønforhøjelse. Hvor længe skulle Underofficererne, Post-, Told- og Jernbaneembedsmændene vente, før de faa nogen Forbedring? Skulle absolut de partipolitiske Standpunkter her gøre sig gældende? Skal der ikke gøres noget for dem? Er det ikke Krav, der skulle og maa imødekommes? Og naar Statskassen har ringe Midler dertil, saa vil jeg sige, at saa er det et smukt Tilbud, der gøres Kommunerne, naar det siges: Uagtet vi vente, at disse Krav maa komme frem og maa imødekommes — Regeringen har jo stillet sig velvillig dertil — ville vi afstaa nu en saa stor Del af Statens Indtægter, som anført her, og den Frygt, de Herrer nære her for, at der skulde slaas en Bom for Reformerne, er jo slet ikke begrundet. Hvad er det, der betinger, at Statskassen faar en forøget Toldindtægt? Det er den store Indførsel. Naar altsaa en Toldreform gik i den Retning, de Herrer ønske, i frihandlerisk Retning, og man altsaa nedsatte Toldsatserne, maatte det jo efter deres Teorier have en forøget Indførsel til Følge, og som Følge deraf vilde jo Toldindtægterne stige, og da jo Befolkningen er interesseret deri, skulde man jo synes, at de netop af den Grund ville gaa med til en Toldreform, saa jeg kan ikke indse, at det absolut skulde være at slaas en Bom for en Toldreform, selv i den Retning, som de Herrer ønske, fordi en Del af Statsindtægterne ville komme under den Form, som her antydes.

Maaske jeg her maa bemærke i Anledning af en Antydning, der kom fra min ærede Sidemand forleden om at vise Imødekommen mod Skibsfarten med Hensyn til Tolden paa Skibe, at samtidig med, at der blev fri Indførsel af Skibe, maatte der selvfølgelig ogsaa gøres noget for, at de indenlandske Skibsbyggerier ogsaa bleve fritagne for den Told, der nu hviler paa deres Raamaterialer, thi allerede nu have de Minusbeskyttelse. Paa den Konto vilde

der jo altsaa ikke være noget at vinde med Hensyn til en Toldreform i frihandlerisk Retning. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Tolden paa Skibe kun er 3 pCt., og paa Materialerne er den fra 4 til 6—7 pCt. Jeg kan altsaa ikke indse andet, end at den Vej, den høje Regering har anvist her, maa blive hilst med Glæde af Kommunerne som et virkeligt Bidrag til, at de kunne faa Penge i Kassen, Penge til at opfylde de Krav, der paa mange Maader stilles. Der blev forleden af min ærede Kollega fra Aalborg udtalt — det var i Anledning af Udtalelser af det højtærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) — at det var hans Overbevisning, at Købstæderne ville stemme for en Skattereform som den, Skattekommissionen havde fremsat. Ja, det er jo af den Slags Paastande, som ere vanskelige at bevise. Jeg tror at kunne sige, at det kan være vanskeligt nok for Rigsdagens Medlemmer for Øjeblikket at se, hvilket af de to Forslag der i det hele er det bedste paa alle Omraader, men det vilde blive endnu vanskeligere for Bybefolkningen, hvis de skulde stemme for Øjeblikket, at sige det. Men skulde der stemmes politisk, giver jeg det ærede Medlem Ret, saa vilde de følge Skattekommissionen, det er jo næsten blevet et politisk Program; skulde der derimod stemmes rent sagligt, tror jeg nok, efter de Beregninger, der foreløbigt ere komne frem, at Købstadkommunernes Repræsentanter vilde sige: Nej, maa vi bede om Regeringsforslagene, de byde os mest og fordre de mindste Byrder.

Maaske jeg blot maa nævne et Par Tal efter en Beregning, som maa anses for at have Sandsynlighed for sig. Efter Kommissionens Beregning vil jo Københavns Udgifter forøges med 2,840,000 Kr. Der tilskydes 1,686,000 Kr., og Københavns Kommune faar derefter en Merudgift af 1,154,040 Kr. Det er pr. Individ 3 Kr. 45 Ø. Købstæderne faa 2,318,400 Kr., der tilskydes 1,766,000 Kr. Det bliver en Merudgift af 552,400 Kr., hvilket betyder en Merudgift pr. Indvaaner af 1 Kr. 57 Ø. Landet derimod faar et Tilskud af 6,669,000 Kr., der fradrages 3,121,560 Kr.; det bliver en mindre Skat af 3,547,440 Kr. Det er pr. Individ 2 Kr. 50 Ø. Mindreudgift. Altsaa Skattekommissionens Forslag peger dog hen paa, at det er Købstæderne, der koume til at betale det meste, men det er jo ikke noget nyt, det var man forberedt paa; nogen skulde bære det. Men hvis der blev Tale om en ren Afstemning alene af saglige